

Det tar lang tid å fange korte øyeblikk

Av Kristin Risan

Tine Lundkvist jakter på lyset. Som billedkunstnere flest registrerer hun hele tiden; lys, landskap, diagonaler, skiftinger. Innimellom gjør hun små skisser ute. «Minnesbildene», kaller hun det sjøl. Så går hun inn på det nybygde, lyse atelieret sitt i Storgata og jobber videre med ideer hun har fått med god støtte fra naturen.

Tine, eller Ann-Cathrine Lundkvist som hun er døpt, ble født 9. mars 1952 i Bromma, Stockholm. Som 18-åring begynte hun på kunsthøgskolen i Stockholm. I 4 år studerte hun så ved to ulike kunsthøgskoler. Senere har hun også hospitert på grafikklinjen ved kunstakademiet i Oslo. I dag jobber hun både som maler og grafiker.

Til Lofoten kom hun første gang i september -76. Oppholdet varte bare en måned, men basillen hadde bitt seg fast i henne. Hun kom tilbake hvert år, periodene ble lengre og lengre, og høsten -79 slo hun seg til på Svinøya, i orbu. Der fristet hun en nokså kummerlig tilværelse, riktignok på orkesterplass, mens hun festet lys og stemninger til lerretet.

For 6 år siden kjøpte hun hus i Storgata i Svolvær. Nå har hun fått sitt eget atelier på samme tomt, og har den arbeidsplassen hun drømte om, da hun forlot hjemlandet for ganske nøyaktig 20 år siden.

Å være billedkunstner er mer forsakelse enn frihet for de aller fleste. For Tine var det ikke et valg, det ble bare sånn. Friheten består i å velge farge på paletten. Ellers er det lite frihet for de fleste som livnærer seg av å skape kunst. Økonomien gir ikke rom for så mange andre

krumspring. Ett valg har hun gjort. Hun valgte seg Lofoten da hun ville vekk fra Stockholm. «Lofoten stemmer med meg sjøl», sier hun.

Disse årene har hun brukt til å jobbe med bilder først og fremst. Hun er både grafiker og maler. Ofte jobber hun med kombinasjonsteknikker.

For å tjene til livets opphold og for å samle inntrykk har hun innimellom hatt ulike jobber; Vakt på Nordnorsk Kunstnersentrum, monterer av utstillinger, lærer i barnekunsthøgskolen, jobb i fiskeindustri, kokke på båt, mannskap på turistbåt og nå: ansvar for Kunstnerhuset i Svolvær. Dessuten har hun kystskippereksamen. Det er ikke godt å vite hva en kan få bruk for!

Ord og Tine er ikke alltid venner. Hun sliter med å finne titler på bilder, hun strever med å forklare hva hun ser og tenker i et bilde. Det blir gestikulering og nykomponerte lyder, til hun gir opp og sier: «Forstår du hva jeg mener?» - Og det gjør jeg faktisk, for hun lykkes stadig vekk i å få bildet til å si det. Det ligger mye arbeid og utprøving bak et ferdig bilde. Når en jobber med så rene bilder som Tine, er det ingenting å gjemme svakheter bak. Når alle unødige detaljer er skrellet bort, står bare det hun har konsentrert

seg om å studere tilbake. Sånne bilder er avslørende og vanskelige å få til. Veien fra synsinntrykk til ferdig bilde kan være både lang og pinefull. En gledesstund i enhver kunstners liv er det øyeblikket da bildet begynner å styre seg selv. «Da er det morsomt! Bildet tar over!» Tine smiler som om det var en god venn hun snakker om.

Har man eget hus, må man ha egen katt. Her i huset heter katten Josefina. Da Tine hadde satt inn katteluke i døra, og prøvde å vise hvordan den skulle brukes, misforsto katten det hele og la seg til å sove på en akvarell. Josefina er på plass i atelieret om mårran. Går rundt med eiermine og studerer bildene og lyset, akkurat som sin eier. Det beste lyset Josefina vet om, er de solstrålene som varmer ateliergulvet. Da legger hun seg ned ved vinduet som går helt ned til gulvet og studerer livet i Storgata, hvis hun ikke sover da. Tine har et litt annet forhold til lys. Hun syns mer om mørketidslyset. Hver årstid har sin farge. Om vinteren bruker hun mye rødt. Første og siste solrefleks er et tema hun har jobbet mye med. Den sommeren det regnet så fryktelig var et mareritt for oss andre, men Tine hadde en kjempesommer hvor hun kunne meske seg i blå og grågrønn dis, skiftinger, lys og

Tine Lundkvist. Foto: Kjell Ove Storvik.

dramatikk. Havet og himmelen spilte Mahler og Sjostakovitsj samtidig, dagene var breddfulle av titusenkronebilder. Men de kunne bare sees i sekunder eller minutter. Av disse fikk hun plukket ut noen som hun jobber videre med, jobber lenge med. Det tar tid å lage bilder av øyeblikk.

Foto: John Stenersen.

Foto: John Stenersen.

Foto: John Stenersen.

Foto: John Stenersen.

Foto: John Stenersen.

Foto: John Stenersen